

ваше поѣкога влажнѣтъ си очи. Като имаше на умъ само чедото си, той не съгледа че пѣаше къмъ него единъ чловѣкъ бържи и нѣколко смутенъ и начумеренъ; и не си подигна очитѣ отъ земята до като не чу сладостния гласъ на прешедшия.

— Татко мой!

— Сыне милый, ты ли си Лидоне? извика старецътъ радостно; сега за тебе мисляхъ.

— Туй много ма благодари, татко, рече гладиаторътъ, като похванъ съ благоговѣние брадата и колѣното на баща си, и надѣж са че скоро ще ма имашъ сѣкоги при реброто си.

— Да, сыне мой, но не на този свѣтъ, отговори старыйтъ робъ прискрѣбно.

— Не говори тѣй, милый мой татко, имай дързновение защото съмъ увѣренъ че побѣдата отъ пѣщата борба ще ми даде средства за да искупя свободата ти. О татко, не знаели! прѣди нѣколко дни претърпѣхъ укорение отъ одного, който е повеликодушень отъ другитѣ и много ми е жално дѣто го не предубѣдихъ. Той не е Римлянинъ, но Гъркъ; попытахъ го какво ще са ползувамъ отъ побѣдата си, а той ма укори въ любостяжаніе; О, той не познава душата на Лидона!

— Любезно мое че до! рече му старецътъ Медонъ, като пристѣпваме полета по стѣлата и водиме Лидона въ стаячката си, която немаше съобщение съ колоната но съ входа на залата, както са вижда и днесъ еще въ откопаныя онзи лѣтень домъ. Вратата на малката му стая лежи на десно отъ входа заедно съ двѣ други отъ които една води къмъ стѣлата, а другата е подражаніе само на врата и има единъ прозорець дѣто имаше една мѣдна статуя.

— Колкото благочестивы, великодушны и благы да са твоитѣ намѣренія, рече старецътъ, като прегледа за да са увѣри че не ги види никой, но тѣ сж нѣколко и преступны; ты искашъ да туришъ въ опасность живота си заради свободата на баща си, но побѣдата ти ще отнеме живота на единъ твой подобель чловѣкъ, увы, туй е смъртенъ грѣхъ, никакво намѣреніе не може да го оправдае. Пзи са, пзи са! Предпочитамъ за вынжи да останъ робъ, но не да длъженствувамъ свободата си на единъ такъвзи грѣхъ.

— Мълчи, мълчи, мой татко! отговори Лидонъ негрѣжливо; отъ когато ты пригари новата вѣра (о, моля ти са, не ми я поменувай вече, защото Боговетѣ, които щедро ма дарихъ съ сила и кръпость, не ми са дали умъ да разумѣмъ нито дума отъ катадневнитѣ ти поученія); отъ тѣзи твоя нова вѣра ты си почерпалъ страд-